

- επικουρικός, να ακυρώσει ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 229 ΕΚ, το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 512 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), αφορώσας σύμπραξη στην αγορά της εγκαταστάσεως και της συντηρήσεως ανελκυστήρων και μηχανικών κλιμάκων στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, σκοπούσα στην καταστρατήγηση των διαγωνισμών, στην κατανομή των αγορών, στον καθορισμό τιμών, στην ανάθεση σχεδίων και συμβάσεων πωλήσεως, εγκαταστάσεως, συντηρήσεως και εκσυγχρονισμού των συσκευών και στην ανταλλαγή πληροφοριών, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή την αφορά. Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αβασίμως η Επιτροπή της επέβαλε πρόστιμο από κοινού και εις ολόκληρο με τη θυγατρική της, μέλος της συμπράξεως. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έσφαλε ως προς τη φύση και την έκταση της συμμετοχής της στο κεφάλαιο της θυγατρικής της, κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα είναι εταιρία με αμιγώς χρηματοπιστωτικό χαρακτήρα, χωρίς δική της εμπορική δραστηριότητα, και συμμετέχει κατά μειοψηφία στο κεφάλαιο της θυγατρικής της, όχι δε πέραν του αναγκαίου για την προστασία των χρηματοπιστωτικών συμφερόντων της μέτρου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της στη σύμπραξη, αντιθέτως προς τον προσωπικό ρόλο του μετόχου της, ως εταιρίου-διαχειριστή της θυγατρικής.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — UMG Recordings κατά ΓΕΕΑ - Osman (MOTOWN)

(Υπόθεση T-143/07)

(2007/C 140/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UMG Recordings, Inc. (Santa Monica, ΗΠΑ) (Εκπρόσωποι: E. Armijo Chánarri, A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jimmy Osman (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί το δικόγραφο της προσφυγής της και τα συνημμένα έγγραφα και να κρίνει ότι ασκήθηκε προσφυγή εμπροθέσμως και νομοτύπως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2007 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R-523/2006-2 και, αφού περατωθούν τα απαραίτητα στάδια της διαδικασίας, να εκδώσει εν ευθέτω χρόνω απόφαση ακυρώνουσα την απόφαση του τμήματος προσφυγών και να καταδικάσει ρητώς το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ο δικαιούχος ζητείται να κηρυχθεί έκπτωτος: το λεκτικό κοινοτικό σήμα «MOTOWN», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 25, 41 και 42 — αίτηση αριθ. 206 243

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: UMG Recordings

Αιτών την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Jimmy Osman

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: δέχεται την αίτηση περί κηρύξεως του δικαιούχου του σήματος έκπτωτου ως προς όλες τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 42 και την απορρίπτει καθόσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 41

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: δέχεται την προσφυγή του Jimmy Osman

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15, παράγραφος 1, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων υποβληθέντων προς απόδειξη της χρήσεως του σήματός της σε σχέση με τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 41.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκτιμήσει ότι το επίμαχο σήμα χρησιμοποιούνταν για τις επίμαχες υπηρεσίες τόσο από τον καταχωρισμένο δικαιούχο όσο και από τρίτους, με τη συναίνεση του δικαιούχου.

Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σύγχυση μεταξύ των «υπηρεσιών δισκοθήκης» και της «οργάνωσης μουσικών εκδηλώσεων» και δεν έλαβε υπόψη του ότι εμπίπτουν σε διαφορετικές κατηγορίες υπηρεσιών.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι δεν μετέσχε, αμέσως ή εμμέσως, στην παροχή «υπηρεσιών δισκοθήκης» ούτε στην «οργάνωση μουσικών εκδηλώσεων», έπρεπε να έχει γίνει δεκτό ότι όντως παρέσχε ειδικές υπηρεσίες εμπίπτουσες στις προαναφερθείσες κατηγορίες και ότι η παροχή αυτών των «ειδικότερων υπηρεσιών» συνιστούσε εκπλήρωση της υποχρέωσης χρησιμοποίησεως του σήματός της για τις λεγόμενες γενικές κατηγορίες υπηρεσιών (συγκεκριμένα, για τις επίμαχες υπηρεσίες).